

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez pocztu: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Portugalia. — Hiszpania. — Francya. — Szwajcarya. — Dania. — Rosya. — Turcya. — Azya. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej pocztu. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Sprawy krajowe.

(Dar Jej cesarz. Mości Arcyksiężny Zofii.)

Lwów, 20. listopada. Jej Cesarzewiczowska Mość Najdosłojniejsza Arcyksiężna Zofia raczyła najlaskawiej przestać na ręce Jego Excelencyi Pana Namiestnika kwotę 500 złr. m. k. na wsparcie ubogich miasta Lwowa, zostawiając wolne rozrządzenie tą sumą Jego Exc. Panu Namiestnikowi. Stosownie do dobroczynnego celu wspianiałomyślniej dawczyni przeznaczono część powyższej sumy, mianowicie 100 złr. m. k. na rozdanie między kilku tego wsparcia godnych ubogich mieszkańców Lwowa, 100 złr. dano do zakładu trudniącego się rozdzielaniem pożywej zupy między ubogich, taka samą kwotę oddano lwowskiemu towarzystwu taniej żywności, a nakoniec dano 100 złr. zakładowi ochrony małych dzieci i 100 złr. na zakład wychowawczy pod opieką Dam Dobroczynności, których zadaniem jest przyjmować osierociłe dziewczęta, dawać im utrzymanie i czuwać nad ich wykształceniem w potrzebnych dalszego utrzymania robotach ręcznych, który to zakład obecnie utrzymuje 41 sierot.

Kraków, 12. listopada. W administracyjnym okręgu Krakowa w Galicyi i w Wielkiem księstwie Krakowskiem zweryfikowały c. k. powiatowe komisye uwolnienia od ciężarów gruntowych po koniec października 1855 — 6562 meldunków z 206.295 pozycjami meldunkowemi.

Zupełnie załatwiono 2138 meldunków względem mających się wynagrodzić z funduszu krajowego należytości co do 2057 gmin i przysiołków; w tych gminach uwolniono od ciężarów 84.132 obowiązyanych z kapitałem indemnizacyjnym 15,036.244 złr. $7\frac{1}{8}$ kr., i wydano przytem 2047 wyroków dla gmin.

Tytułem wynagrodzenia za niesłusznie pełnione powinności poddańcze wykazano 4275 złr. $13\frac{7}{8}$ kr., tytułem zaległości po dzień 15. maja 1848 — 11.413 złr. $55\frac{1}{8}$ kr., a za czas od 16. maja po koniec października 1848 — 344.364 złr. $59\frac{5}{8}$ kr.

Następnie załatwiły te c. k. komisye powiatowe w tym samym czasie 1471 meldunków względem powinności zniesionych za słusznem wynagrodzeniem i relucyją ze strony obowiązyanych co do 1028 gmin i przysiołków, i uwolniły od ciężarów w tych gminach 15.335 obowiązyanych z indemnizacyjnym kapitałem 1,184.506 złr. $37\frac{3}{8}$ kr.

Tytułem dziesięcin wykazano 108 027 złr. 11 kr. i wydano przytem 15.335 wyroków indywidualnych i dla gmin 4227 wykazów specjalnych i 1047 wykazów głównych.

Z kapitału, który c. k. powiatowe komisye uwolnienia od ciężarów gruntowych przyznały uprawnionym w pierwszej instancyi w kwocie 16.220.750 złr. 45 kr. przypada za miesiąc październik 1855 — 1,182.569 złr. $2\frac{1}{8}$ kr.

C. k. ministeryalna komisya uwolnienia od ciężarów gruntowych przyzwoliła uprawnionym po koniec października 1855

a) z zastrzeżeniem przyznania sądowego w zaliczkach kapitałowych 3,828.000 złr.

b) w zaliczkach rent w obligacyach 3,667.930 złr., a stanowczo przyznała w drugiej instancyi,

c) w kapitałach uwolnienia od ciężarów i relucyji 13,856.152 złr. $12\frac{1}{8}$ kr., następnie w restancyach po koniec maja 1848 — 9698 złr. $13\frac{7}{8}$ kr., a od 16. maja po koniec października 1848 — 296.788 złr. $44\frac{1}{8}$ kr., nakoniec w restancyach dziesięciny 78.103 złr. $57\frac{5}{8}$ kr.

Z przyznanego kapitału uwolnienia od ciężarów przypada na miesiąc październik 1855 — 1,169.274 złr. $32\frac{3}{4}$ kr.

Odośne wyroki prawomocne, mianowicie 1722 względem powinności poddańczych tyczące się 1767 gmin i przysiołków i 68.949 obowiązyanych, następnie 10.763 wyroków względem zniesionych za słusznem wynagrodzeniem i relucyją powinności, tyczące się 834 gmin i przysiołków i 10.763 obowiązyanych, przesłano częścią sądom do pertraktacyi, częścią wezwano polityczną władzę krajową do oznajmienia, komu odośną indemnizacyę wydać należy.

C. k. dyrekcya funduszu uwolnienia od ciężarów gruntowych zaasynowała w zaliczkach kapitału i rent dla 1205 uprawnionych, następnie w likwidowanych zaległościach rent dla 408 uprawnionych, a w resztujących kwotach kapitałowych dla 53 uprawnionych po koniec października 1855 — 6,418.065 złr. $51\frac{1}{8}$ kr., z tej kwoty wypłaciły funduszowe kasy uwolnienia od ciężarów gruntowych 6,197.310 złr. w 9532 obligacyach, a 18.291 złr. $40\frac{1}{8}$ kr. gotówką.

(Poczta wiedeńska: Stan zdrowia Arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana. — Urządzenie wystawy ogólnej w Wiedniu. — Stacya nad Suliną. — Powrót baronowy Bees na łono kościoła.)

Wiedeń, 19. listopada. Według ostatnich buletynów ogłoszonych w Tryeście dnia 16. i 17. b. m. postępuje rekonwalescencya Jego Cesarzewiczowskiej Mości Arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana bardzo pomyślnie. Dnia 16. o godzinie trzeciej po południu, przeprowadził się Arcyksiążę z miasta na swą willę, sen miał spokojny i czuł się nazajutrz zdrowszym.

— Słychać, że minister handlu p. *Toggenburg* przed kilku dniami poczynił pierwsze kroki do urzędzenia wystawy przemysłowej mającej się odbyć w Wiedniu w roku 1859. Pan minister zwołał komitet, który ma przedłożyć projekt względem wyboru placu, gdzie ma stanąć gmach wystawy i jaka ma być budowa i wielkość tego gmachu. Prezydującym komitetu mianowany został radca rządowy *Burg*. Członkami komitetu są pp.: *Düek*, *Hornbostel*, *Klein* i c. k. architekta *Ludwik Förster*. Do udziału w wiedeńskiej wystawie przemysłowej przypuszczone będą tylko płody przemysłu Austrii, niemieckiego związku celnego i państw włoskich będących w celnym związku z Austryą. — Dziennik *Oestr. Ztg.* donosi, że w ujściu Suliny stacyonowany będzie jeden paropływ c. k. marynarki. Uzbrojony paropływ rzeczny „Albrecht“ c. k. flotyli dunajskiej, który potąd pełnił służbę w ujściu Suliny, opuści na zimę to stanowisko.

— Gazeta Wiedeńska donosi: Przewielebny konsystorz archidiecezyi ołomunieckiej uwiadomił okólnikiem z dnia 17. października duchowieństwo dyecezałne, że baronowa Bees z domu baronowa Sedlnicka przyszedłszy przez natchnienie miłosierdzia Bożego do uznania swych błędów, przejęta szczera skruchą, dawszy należyte zadość uczynienie i złożywszy wyznanie wiary, uwolniona została od ekskomunikacyi i przyjęta znowu jest na łono św. katolickiego kościoła.

K o n k o r d a t.

(Dokończenie.)

Articulus XXXII. Fructus beneficiorum vacantium, in quantum hucusque consuetum fuit, inferentur fundo Religionis, eique Majestas Sua Caesarea proprio motu assignat quoque Episcopatum et Abbatiarum saecularium per Hungariam et ditiones quondam annexas vacantium redditus, quos Eiusdem in Hungariae regno Praedecessores per longam saeculorum seriem tranquille possederunt. In illis Imperii provinciis, ubi fundus Religionis haud extat, pro quavis Dioecesi instituentur commissiones mixtae, quae juxta formam et regulam, de quibus Sanctitas Sua cum Caesarea Majestate convenient, tam mensae episcopalis quam beneficiorum omnium bona vacationis tempore administrabunt.

Artykuł trzydziesty drugi. Dochody z beneficjów opróżnionych, o ile dotychczas to było zwyczajem, wnoszone będą do funduszu religijnego, do których Jego cesarska Mość z własnej chęci dołącza także dochody z biskupstw i z opactw świeckich w Węgrzech i z ziem niegdyś do nich połączonych w razie ich opróżnienia, które poprzednicy Jego w królestwie Węgierskiem przez długi szereg wieków spokojnie posiadali. W tych prowincyach cesarstwa, gdzie nie istnieje fundusz religijny, w każdej dyecezyi ustanowione będą komisye mieszane, które według formy i ustawy wynikłej z ugody Jego Świątobliwości z Jego cesarską Mością, zawiadować będą tak dobrami stołu biskupiego jak i wszystkich beneficjów w czasie ich opróżnienia.

Articulus XXXIII. Cum durante praeteritarum vicissitudinum tempore plerisque in locis Austriacae ditionis ecclesiasticae decimae civile lege de medio sublatae fuerint, et attentis peculiaribus circumstantiis fieri non possit, ut earumdem praestatio in toto Imperio restituatur, instante Majestate Sua et intuitu tranquillitatis publicae, quae Religionis vel maximae interest, Sanctitas Sua permittit ac statuit, ut salvo jure exigendi decimas, ubi de facto existit, aliis in locis earumdem decimarum loco seu compensationis titulo ab imperiali Gubernio assignentur dotes seu in bonis fundisque stabilibus, seu super Imperii debito fundatae iisque omnibus et singulis tribuantur, qui jure exigendi decimas poterant; itemque Majestas Sua declarat, dotes ipsas habendas omnino esse, prout assignatae fuerint, titulo oneroso et eodem ac decimae, quibus succedunt, jure percipiendas tenendasque esse.

Articulus XXXIV. Cetera ad personas et res ecclesiasticas pertinentia, quorum nulla in his articulis mentio facta est, diriguntur omnia et administrantur juxta Ecclesiae doctrinam et ejus vigentem disciplinam a Sancta Sede approbatam.

Articulus XXXV. Per solemnem hanc Conventionem leges, ordinationes et decreta quovis modo et forma in Imperio Austriaco et singulis, quibus constituitur ditionibus, hactenus lata, in quantum illi adversantur; abrogata habebuntur, ipsaque Conventio ut lex Status deinceps eidem in ditionibus perpetuo vigeat. Atque idcirco utraque contrahentium pars spondet, se successoresque suos omnia et singula, de quibus conventum est, sancte servaturos. Si qua vero in posterum supervenerit difficultas, Sanctitas Sua et Majestas Caesarea invicem conferent ad rem amice componendam.

Articulus XXXVI. Ratificationum hujus Conventionis traditio fiet intra duorum mensium spatium a die hisce articulis apposita aut citius, si fieri potest.

In quorum fidem praedicti Plenipotentarii huic Conventioni subscripserunt, illamque suo quisque sigillo obsignaverunt.

Datum Viennae die decima octava Augusti anno reparatae Salutis millesimo octingentesimo quinquagesimo quinto.

Mich. Card.
Viale - Prelà m. p.
(L. S.)

Joseph. Othmar.
de Rauscher m. p.
Archiepiscopus Viennensis.
(L. S.)

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Caesareo-Regio pro Nobis atque Successoribus Nostris adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatos neque ulla ratione permissuros esse, ut illis contraveniamur. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo-Regio appenso firmari jussimus. Dabantur in Ischl die vigesima tertia mensis Septembris anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo quinto, Regnorum Nostrorum septimo.

Franciscus Josephus. (L. S.)

Comes a Buol-Schauenstein.

Ad mandatum Sacr. Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis proprium:
Otto Liber Baro a Meysenbug m. p.

Portugalia.

(Donesienia bieżące z Portugalii. — Zapobieżenie nadużyciu dekoracyi.)

Lizbona, 9. listopada. Cholera ustaje. Król kazał ogłosić w *Diario do Governo* dyplomy wszystkich nowo wydanych orderów i tytułów, ażeby zapobiedz nadużyciu dekoracyi portugalskiej rozdawanej w Brezylji.

Paropływ „Avon“ i „Tagus“ przywiozły listy i gazety z Lizbony z dnia 9. b. m. Między pasażerami okrętu „Tagus“ znajdują się Sir John Rennie i Jego Excelencya Senor Leon Vicondo Don Fontes, portugalski minister skarbu. Minister ten ma się układać w Londynie i Paryżu względem nowych kolei żelaznych i przyłączenia się Portugalii do spraw mocarstw zachodnich w wojnie przeciw Rosji. Hrabia Thomar objeżdża prowincje, i miał doznać dobrego przyjęcia w różnych miejscach. — Minister sprawiedliwości objął tymczasem portefeulle skarbu. — Cholera zwolniła w Lizbonie, a okręta płynące na dół Tagu odbywają już tylko jeden dzień kwarantane. — Z obcych okrętów wojennych, które stały na Tagu, były tylko angielskie okręta liniowe „St. George“ i „Neptune.“ — Angielski parowiec transportowy „Urgent“ mający 1000 ludzi na pokładzie, płynąc osiadł w pobliżu na skale.

Hiszpania.

(Katalonia za pokojem. — Sprawa p. Olozagi łagodzi się.)

Depesza z **Madrytu** z 17. listopada donosi: „Depesze potwierdzają dzisiaj, że w Zaragocie panuje spokój. Powstańcy Katalonii zgłaszają się ciągle o amnestję. Sprawa Olozagi jeszcze nierozstrzygnięta.“

— Sprawa pana Olozagi zdaje się zagadzać. Jenerał O'Donnell wyłuszczył na wczorajszej radzie ministrów zaszły wypadek,

Artykuł trzydziesty trzeci. Gdy w czasie trwania ubiegłych przemian na wielu miejscach państwa austriackiego dziesięciny kościelne świeckiem prawem zniesione zostały, i zważywszy szczególne okoliczności nie podobną jest rzeczą, by ich oddawanie w całym państwie przywrócone zostało, na wstawienie się Jego Cesarskiej Mości i ze względu na spokojność publiczną, na której religii jak najwięcej zależy, Jego Świątobliwość dozwala i stanowi, by przy utrzymaniu prawa pobierania dziesięcin, gdzie te jeszcze istnieją, w innych miejscach miasto tychże dziesięcin jako tytułem wynagrodzenia wyznaczone zostały od rządu cesarskiego uposażenia, czy to na dobrach i majątnościach nieruchomych, czyli też ubezpieczone na długi państwa, i te ażeby wszem i każdemu z osobna udzielone były, którzy mieli prawo do pobierania dziesięcin. Oraz oświadcza Jego cesarska Mość, iż te uposażenia tak zupełnie będą uważane, jak i wydane zostały jako tytuł obciążający i tem samem prawem jak i dziesięciny, na których miejsce nastają, mają być pobierane i posiadane.

Artykuł trzydziesty czwarty. Reszta przedmiotów tyczących się osób i rzeczy kościoła, o których żadna w tych artykułach nie jest uczyniona wzmianka, wszystkie będą sprawowane i zawiadowane według nauki kościoła i istniejącej onegoż a od stolicy świętej przyznanej karności.

Artykuł trzydziesty piąty. Przez tę uroczystą ugodę, prawa, rozporządzenia i wyroki jakimkolwiek sposobem i pod jakąkolwiek postacią w państwie austriackim i w szczególnych, z których się składa ziemiach, dotąd wydane, o ile się jej sprzeciwiają, będą uważane za zniesione; sama zaś ta uгода jako prawo państwa nadal w tychże ziemiach na zawsze trwać będzie. A przeto obie godzące się strony zaręczają, iż tak sami, jak i ich następcy wszystko w ogóle i w szczegółach, o co się ugodzono, święcie zachowywać będą. Jeżeli zaś jaka na potem nastąpi trudność, Jego Świątobliwość i Jego Cesarska Mość wspólnie porozumiewać się będą w chęci przyjaźnego ułożenia tej rzeczy.

Artykuł trzydziestyszósty. Wymiana ratyfikacyi tej ugody nastąpi w przeciągu dwóch miesięcy licząc od dnia pod tymi artykułami pomienionego, lub pierwszej jeżeli być może.

Dla wiarygodności niniejszą ugodę wyrzeczeni pełnomocnicy podpisali, i każdy swoją pieczęć przyłożyli.

Dan w Wiedniu dnia ósmnastego sierpnia, roku naprawy zhabienia tysięcznego ósmsetnego pięćdziesiątego piątego.

Michał kardynał

Viale - Prelà m. p.
(L. S.)

Jozef Othmar

de Rauscher m. p.
Arcybiskup wiedeński.
(L. S.)

My przejrząwszy i rozważywszy artykuły tej ugody, wszystkie w ogóle i szczegółowo za przyznanie i potwierdzone uznajemy i oświadczamy, słowem cesarsko-królewskim, za Nas i następców Naszych przyobiecując, iż wszystko, co się w nich zawiera, wiernie wykonać rozkażemy, i żadnym sposobem nie dozwolimy, aby im na przeciw postępowało. Na potwierdzenie czego niniejszy akt ratyfikacyi Naszej własnoręcznie podpisaliśmy, i zawieszeniem pieczęci Naszej cesarsko-królewskiej utwierdzić kazaliśmy. Dano w Ischl dnia dwudziestego trzeciego miesiąca września roku pańskiego tysięcznego ósmsetnego pięćdziesiątego piątego, Rządów Naszych siódmego.

Franciszek Józef. (L. S.)

Hrabia de Buol-Schauenstein.

Z własnego rozkazu J. c. k. ap. Mości
Otto Baron de Meysenbug m. p.

oświadczając, że wyrzekł tylko zdanie osobiste, które innych ministrów nie obowiązuje do niczego. Niechce on, ażeby w konstytucyi była mowa o królu lub pałacu, i ofiaruje swą dymisyę, jeżeli się jego koledzy z tem nie zgadzali. Espartero oświadczył, że zupełnie podziela zdanie O'Donnella i inni członkowie gabinetu z tem samem się oświadczyli, a komisya uchwaliła nie wspominać o tronie w projekcie do konstytucyi. Spodziewają się także, że pan Olozaga cofnie swą dymisyę.

Francya.

(Poczta paryska: Patrie objaśnia wyrazy w mowie Cesarza. — Wieczorna uczta w ratuszu. — Toast księcia Napoleona. — Dary dla armii. — Medale członkom kongresu międzynarodowego.)

Paryż, 18. listopada. *Patrie* ogłasza w dzisiejszym numerze wieczornym przysłany z ministerjum spraw wewnętrznych artykuł, objaśniający wyrazy Cesarza względem wezwania Europy do powzięcia stanowczej uchwały. Podług dziennika *Patrie* są wyrazy te tylko „usilnem wezwaniem, dalekiem równie od groźby jak i prosby.“ — „To usilne wezwanie“ (sollicitacion pressante), dodaje dziennik, — „zasadza się jedynie na szczerej troskliwości Cesarza o wielką familię europejską.“ — Książę Napoleon wyjedzie naprzeciw królowi sardyńskiemu aż do Lugdunu. — Wczoraj wieczór odbył się wielki bankiet, które miasto Paryż wyprawilo na cześć księcia Napoleona i cesarskiej komisji wystawy. Artyści i fabrykanci, którzy otrzymali wielki medal honorowy, zostali także zaproszeni na ten festyn. Ministrowie, prezydenci senatu i ciała prawodawczego, prefekt policyi, szef magistratury paryskiej i wieksza część ambasadorów znajdowali się również na tym bankiecie. Festyn zaczął się o godz. 8. w wielkiej sali ratusza. Książę przybył już o godz. 7. Sala bankietu, w której zebrało się do 450 osób, była jak najwspanialej przyozdobiona. Prezydent rady gminnej pił zdrowie księcia, który wznosił potem następujący toast na cześć miasta Paryża:

„Dziękuję panu prezydentowi rady gminnej wnosząc toast na cześć miasta Paryża. Mogę nazwać się szczęśliwym, że mi poruczono kierunek i organizację wystawy świata z roku 1855, i że dopełniłem misji, którą Cesarz mię zaszczycił. Stosunki, jakie pozawiazywałem z uczestnikami wystawy, z sędziami nagród i komisarzami zagranicznymi, pozostaną na zawsze wyryte w mojem sercu i będzie to najmilsza nagrodą moją, jeżeli panowie ci zachowają dla mnie te uczucia, jakie ja żywię dla nich, i jeżeli wszyscy uczestnicy wystawy uznają godnym pamięci udział, jaki ja w niej miałem. Miasto Paryż przyjmowało cudzoziemców z szlachetną gościnnością: rządowi Cesarza Napoleona III. trzeba przyznać tę zasługę, że stolicę naszą zrobił godną naszych gości. — Wielka to przyjemność dla mnie i niemoty zaszczyt dla komisji cesarskiej, że nas raczą urzędnicy gminy, którzy z taką gorliwością wypełniają równie wielką jak i trudną misję, by zaspokoić moralne i materialne interesa tego wielkiego miasta. Paryżowi należy się znaczna część podziwienia cudzoziemców, którzy zwiedzali wystawę, jak i ta zasługa, że odnoszą z sobą najchlubniejsze przekonanie o potędze i bogactwie Francji; industria paryska może być osobliwie dumną z tryumfu, jaki odniosła w spółzawodnictwie ludów. We mnie budzi się zawsze najwyższe wruszenie, gdy się znajduję w ratuszu, w tym wspaniałym, świetnym pałacu mieszczan, tak bogatym w pamiątki. Za pomyslnosc miasta Parża, serca Francji i środkowego punkta cywilizowanego świata!“

Po bankiecie była wielka recepcja i koncert w salach ratusza. Książę Napoleon opuścił festyn o godzinie 11.

— Dziennik urzędowy ogłasza znowu listę darów z wystawy dla wdów i sierót armii orientalnej. Znajduje się pomiędzy niemi tysiąc flaszek likieru przeciw słabości morskiej, przysłanego na wystawę przez plebana Oudie w Mons. — Muzea i wszystkie inne zakłady publiczne pozostaną z rozkazu Cesarza otwarte dla publiczności jak przedtem aż do końca bieżącego miesiąca. — Jak słyhać mieli wszyscy członkowie internacjonalnego sądu przysięgłych otrzymać medale honorowe w wartości 550 franków.

Szwajcarya.

(Radykalne wybory w Genewie.)

Z Szwajcaryi donoszą pod dniem 15. grudnia: Na wczorajszych wyborach rady stanu w Genewie zostali obrani 6194 głosami przeciw 4550 radykaliści James Fazy, Duchosal, Fontanel, Breitmayer, Bonnet i Piquet. Wybór ten ogłoszono miastu i kantonowi wystrzałami z dział. Z wyjątkiem pobicia się kilku stronników partji przeciwniej nie był publiczny spokój zaburzony.

Dania.

(Canrobert spodziewany w Kopenhadze.)

Kopenhaga, 15. listopada. Słyhać, że ludność tamtejsza przygotowuje świetne przyjęcie dla jenerała Canroberta, którego przybycia oczekują wkrótce; chcą tym sposobem okazać mu sympatyę Danii dla mocarstw zachodnich i gotowość ludu do udziału w wojnie przeciw Rosji. — Inne doniesienia mówią przeciwnie.

Rosya.

(Odwied enle Cesarza armii krymskiej.)

Ruski Inwalid ogłosił następujące szczegóły podróży Cesarza Jego Mości do Krymu:

Dnia 7. b. m. o pół do jedenastej zrana odjechał Cesarz Jego Mość do Krymu, przeprowił się nazajutrz o jedenastej godzinie zrana przez Perekop i ruszył w dalszą podróż do Symferopola, gdzie stanął o pół do dziewiątej wieczór. Tu był przyjmowany Jego ces. Mość przez naczelnego komendanta armii południowej, jenerał-adjutanta księcia Gorczakowa, i odjechał dnia 9. b. m. do Baczysyeraju. Po drodze zlustrował Cesarz niektóre dywizye armii krymskiej, a dnia 10. inspekyonował wojska, rozstawione na wysuniętych pozycjach północnej strony Sebastopola aż po wzgórze Mackenzie. Namienione lustracye a w szczególności zdrowa i wesola postawa wojska zaspokoily zupełnie Cesarza Jego Mości.

Turcya.

(Komisya śledcza w sprawie zaburzenia tunetańskiego.)

Z Konstantynopola donoszą dziennikowi *Constitutionnel* z 8. listopada, że w obudwu dniach poprzednich odbywała się wielka rada u Porty i w tureckiem ministerjum wojny, gdyż ambasador francuzki żąda zadośćuczynienia za zniewagę wyrządzoną Francuzom ze strony Tunetów. Mianowano komisję śledczą złożoną z Turków i Francuzów i postanowiono ukarać przykładowie winowajców. Śledztwo z Tunetami rozpoczęło się już 8. listopada, i mówiono, że morderców wymienili własni rodacy. Dla ochrony swych zakładów w Konstantynopolu ustawiły władze francuzkie znaczną liczbę straży. Jak tylko winowajcy zostaną ukurani, ma cały korpus tunetański odpłynąć z Konstantynopola.

Azya.

(Powstanie Santalów.)

Z Londynu, 15. listopada nadeszły następujące wiadomości o Indyach:

Bombaj, 17. października. Powstanie Santalów przytłumione na jednym, zaraz wybuchło na drugim miejscu. W okolicy Baghulpore jest prawie zupełnie przywrócona spokoyność; ale w Beerboom

i w okolicy Ranegunge koncentrują nanowo buntownicy siły zbrojne i zamierzają ku południowi. Warunkową amnestyę, którą im ofiarowano, odrzucili. W pobliżu miasta Soorle ma stać 11.000 Santalów, a w ich okopach palisadowych, równie jak w sposobie rozstawiania forpoczty widać niejaka strategię wojskowa. W Ranegunge i na innych miejscach panuje wielka niespokoyność, dlatego wszędzie żądają posiłków wojskowych, i sądzą, że w przeciągu dziesięciu dni można by łatwo z Madras 5000 ludzi sprowadzić. Pewna zaś, że postanowiono wystąpić z całą siłą, i dowodzą tego raporta telegraficzne z Kalkuty z dnia 15. października: Wojsko spaliło 30 włości Santalów. Czynimy przygotowanie do stanowczego ciosu przeciwko buntownikom. — Ta sama depesza wspomina także po pierwszy raz o zaburzeniach pokoju w Arakan, dokąd odeszło wojsko dla zapobieżenia rozbojom szczepów Dakoits.

Z teatru wojny.

Doniesienia z-nad czarnego morza.

(Raport jenerała Paget z 27. paźd. — Działania armii tureckiej w Azyi. — Doniesienia z Oceanu.)

Gazeta Londyńska zawiera przy raporcie jenerała Simpson z 27. paźd. następujące sprawozdanie jenerała Paget: Mam zaszczyt donieść Panu, że wojska pod wodzą jenerała d'Allonville opuściły Eupatoryę w poniedziałek t. j. 22. b. m. zrana. Posuwały się naprzód w dwóch oddziałach; pierwszy wziął kierunek swój ku północy i obchodząc wschodnią stronę jeziora Susik Guiloie zajął wies Karagurt, drugi tymczasem osiągnął przesymlkiem między wyżwzmiankowanym jeziorem a wybrzeżami morskimi miasteczko Sak. Brygada lekkiej jazdy i jedna kompania konnej artylerji tworzyły pod memi rozkazami część oddziału pierwszego, który sam jenerał d'Allonville prowadził. Wyszliśmy z brzaskiem dnia z Eupatoryi a stanęli w Karagurt (18 mil) o godzinie 4 po południu. Noc przepędziliśmy w biwakach w Karagurt, a spaliliśmy je odchodząc. Trzy mile za wsią napotkaliśmy oddział jazdy rosyjskiej o sile przynajmniej 20 szwadronów; ale do utarczki nie przyszło; po kilku strzałach jazdy francuskiej nieprzyjaciel cofnął się pospiesznie. Dnia 23. zrana posuwaliśmy się dalej i przeszedłszy tuż obok wsi Temesz, napotkaliśmy znowu oddział jazdy rosyjskiej daleko jednak silniejszy niż wczoraj, wzmocniony przytem dość silną artylerją, i o ile się domyślam, kilkoma batalionami piechoty. Lecz i teraz ustąpił nieprzyjaciel i to w dość znaczną odległość, my zaś postępowali nie ustając ku wsi Tużla. Tu na małym obok samej wsi wznoszącym się pagórku zatrzymał się jenerał d'Allonville i ustawivszy wojsko w szyk bojowy podał nieprzyjacielowi pole do bitwy, podczas gdy artylerja nasza pod wodzą kapitana Thomas kilka celnych strzałów na nieprzyjaciela wymierzyła. Odpowiadał wprawdzie na nie, ale bezowocnie. Dwie godzin prawie bawiliśmy na tem miejscu, w końcu widząc, że nieprzyjaciel ustępuje i o walce nie myśli, połączyliśmy się za wolą jenerała d'Allonville z drugim naszym oddziałem pod wodzą Muszyra Achmeta Baszy pod miasteczkiem Sak, gdzieśmy noc przypędzili, później zaś tak miasto jakoteż i znaczne rosyjskie kwatery zniszczyli. Dnia 24. (wczoraj) rozpoczęliśmy nakoniec marsz odwrotny do Eupatoryi. W pierwszym dniu pochodu szła jazda francuska przodem angielska zaś tworzyła straż tylną, a Turcy szli przy lewem skrzydle. Drugiego dnia szła przodem jazda angielska pod zastoną francuską a Turcy pozostawali przy lewem skrzydle. Z wielką przyjemnością ośmielam się donieść, że jazda nasza i jej lekkość w obrotach zjednała kilkakrotnie dla siebie pochwały jenerała d'Allonville, równie jak i dzielność konnej naszej artylerji. Może będzie mi dozwolonem złożyć tu jenerałowi d'Allonville podziękowanie za przychylną zyczliwość okazaną dla armii angielskiej w polu i po wylądowaniu w Eupatoryi. Ośmielam się także załączyć listę strat naszych poniesionych z braku wody, który nam się wszędzie uczuć dawał. (W korpusie przy pociągach padło 2 konie i 3 osły). Kapitan Hamilton prosił mię przytem zawiadomić pana, że przy pochodzie tym współdziałały także brygantyna francuska Alouette tudzież okręt Jej Mości Królowej „Diamond.“ Ponieważ jednak do podobnych działań okręt ten niebył przysposobiony, musiał kapitan Hamilton przenieść się z swemi ludźmi i działami na pokład paropływu przewozowego „Onejda“, z kąd kilka strzałów na pikiety nierzyjacielskie wymierzył. Mam zaszczyt i t. d.

Georg Paget, jenerał brygady.

— Według wiadomości z Warny, dnia 7. listopada, składa się wojsko Omera Baszy z 35.000 ludzi. Z tej liczby znajduje się w Suchum-Kale, Redut-Kale i w Batum 15.000, reszta 20.000 ludzi stanowi armię czynną, z którą Serdar ruszył na Ingur. Będzie mógł przeprowić się przez tę rzekę bez doznania wielkiego oporu, gdyż stojący pod Karsem naczelný jenerał rosyjski wydał rozkaz, ażeby zbrojnie siły nad Ingurem i w Kutais w przypadku posunięcia się Turków, cofnęły się na gościniec ku Tyflisowi. Obiegała pogłoska, że Omer Basza zwróci się z Kutais do Karsu. Lecz możemy zapewnić, że ten zamiar nie istnieje; Serdar ruszy wprost, na Tyflis. Przejście przez Ingur podobno mu się powiedzie (już się mu powiedło), ale trudniejsza będzie przeprawa przez górskie wąwozy w Mingrelji, do czego będzie potrzebować najmniej 45.000 ludzi. Od Kutais jest do Tyflisu właśnie tak daleko jak od Karsu; jenerał Murawiew postarał się o to, że rosyjski punkt centralny w Zakaukazię jest zupełnie zastłonięty od ataku górali czerkieskich i na przypadek dywersyi od wybrzeża morskigo. Jenerał-leitnant książę Bebutow,

zwycięzca pod Achalczykiem i Gumri, ruszył do Georgii w 30.000 ludzi.

Do Londynu nadeszła z Hongkong wiadomość, że angielski parowiec „Barracotta“ zabrał na wodach Ochocka bremeński bryg „Greta“, na którym się znajdowało 280 majtków rosyjskich, należących do okrętu „Diana“ tudzież do innego rozbitego okrętu rosyjskiego. Sądono, że flota rosyjska znajduje się w północnej stronie rzeki Amur.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Londyn, 20. listopada. Sir Charles Napier wybrany został członkiem Parlamentu za Southwark. — Rząd ogłasza w dziennikach, że przy eksplozji parku artyleryi „du Moulin“ Anglicy mieli 22 zabitych między tymi jeden oficer, 119 rannych między tymi trzech oficerów, a 4 żołnierzy potąd nieodszukanych. — Dziennik *Globe* zapewnia, że generał Simpson w tych dniach oczekiwany jest w Anglii.

Rzym, 16. listopada. W Benevent powstał rozruch o podatek konsumcyjny. Lud wymusił uwolnienie trzech aresztowanych wichrzycieli. Dla usmierzania rozruchu wysłano ztąd 200 strzelców.

Konstantynopol, 15. listopada. Zwycięstwo Omer Baszy niedaleko Sachum-Kale potwierdza się, stratę Rosyan podają na 400 ludzi. Admirał Bruat zawiął z eskadrą francuską do Beykos; tu-recko-angielska kawaleria odplynęła do Kerczu. Słychać, że Rosyanie zniszczyli jedną wieś kurdyjską i wytępiłi wszystkich mieszkańców, powód tego niewiadomy, Kurdy pustoszą wszystkie wsie i przesiółki ormiańskie w południowo-wschodniej stronie, mianowicie w Musz dopuszczali się także strasznych zbrodni.

Petersburg, 19. listopada. Jego Mość Cesarz przybył dziś w nocy w najlepszym zdrowiu do stolicy. Przed odjazdem z Krymu rozkazał Cesarz, ażeby niestawiono żadnych przeszkód wywozowi zboża Gopcewicha.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 23go listopada. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny: korzec żyta 25r.5kr.; owsa 12r.; hreczki 19r. 45kr.; kartofli 11r.45k.; — cetnar siana 2r.32¹/₂kr.; okłotów 2r. 2¹/₂k.; — sag drzewa bukowego 41r.15k., sosnowego 37r.30kr.; — funt masła 1r. wal. wiedz. — Pszenicy, jęczmienia, prosa i grochu nie było na targu.

(Ceny targowe w obwodzie Sanockim.)

Sanok, 16. listopada. Według doniesień handlowych podajemy ceny przeciętne zboża i innych foraliów, jakie były w pierwszej połowie b. m. na targach w Sanoku, Dobromilu, Lisku, Rymonowie i Dynowie: korzec pszenicy 14r.24k.—14r.54k.—12r.84k.—12r.24k.—15r.24k.; żyta 11r.31k.—10r.36k.—9r.36k.—10r.—12r. 12k.; jęczmienia 8r.10k.—6r.24k.—6r.24k.—0—8r.12k.; owsa 3r.12k.—5r.24k.—4r.—4r.6k.—5r.6k.; kukurudzy 0—0—9r.12k.—0—13r. 30k.; hreczki 0—12r.12k.—0—0—10r.; kartofli 0—0—0—3r.36k. 4r. Cetnar siana 0—3r.15k.—40k.—0—1r.; wełny w Dynowie 60r. Sag drzewa twardego 4r.30k.—6r.—6r.—8r.—7r., miękkiego 3r. 24k.—5r.—4r.30k.—6r.—6r. Funt mięsa wołowego 6k.—5²/₅k.—8¹/₂k.—6k.—6k. Garniec okowity 3r.12k.—1r.—2r.15k.—2r.32k.—2r. mon. konw.

Kurs lwowski.

Dnia 23. listopada.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	13	5	17
Dukat cesarski	5	19	5	23
Półimperyj zł. rosyjski	9	3	9	7
Rubel srebrny rosyjski	1	43 ¹ / ₂	1	44 ¹ / ₂
Talar pruski	1	40	1	42
Polaki kurant i pięciozłotówka	1	13	1	15
Galic. listy zastawne za 100 zr.	88	20	89	—
Galic. listy zastawne ind.	69	—	69	40
5% Pożyczka narodowa	77	20	78	10

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 23. listopada 1855.

		złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	m. k.	—	—
„ przedał „ „ 100 po	„ „	88	30
„ dawał „ „ za 100	„ „	88	—
„ żadał „ „ za 100	„ „	—	—

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 23 listopada.

Obligacje długi państwa 5% 73⁷/₈; 4¹/₂% 64³/₈; 4% —; 4% z r. 1850 — 3% —; 2¹/₂% —. Losowane obligacje 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 —. Wied. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —; Akcy bank. 923. Akcy kolei półn. 2025. Głognickiej kolei żelaznej. —. Odenburskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 522. Lloyd —. Galic. l. z. w Wiedniu —. Akcy niż.-austr. Towarzystwa eskomtowego a 500 złr. — złr.

Amsterdam l. 2. m. 93. Augsburg 113. 3. m. Gern — l. 2. m. Frankfurt 111⁷/₈ 2. m. Hamburg 82³/₈ 2. m. Liwura — l. 2. m. Londyn 11—1. l. l. m. Medyolan 112¹/₂ l. Marsylia 131. Paryż 131¹/₈. Bukareszt 242. Konstantynopol —. Smyrna —; Agio duk. ces. —. Pożyczka z roku 1851 5⁰/₁₀ lit. A. — lit. B. —. Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indemn —; innych krajów koron. —; renty Como —; Pożyczka z roku 1854 96⁵/₈. Pożyczka narodowa 77³/₈. C. k. austr. akcy skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 335¹/₂ fr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. listopada.

Hr. Skarbek Alf., z Magdalówki. — Hrabina Rey, z Widelki. — Hrabina Cetner Eliz., z Podkamenia. — Hrabina Fredro Korđ, z Pankowa. — PP. Gaus, c. k. generał-major, ze Stryja. — Bogdanowicz Józef, z Rykliniec. — Pierzchala Ign., z Uszkowic. — Krzyżanowski Feliks, ze Stupnik — Wiktor Jan, z Zarzyna. — Reizner Feliks, z Laszek. — Suchocki Ant., z Choronowa. — Strzelecki Eug., z Wyrowa — Jabłonowska Marya, z Załuży.

Wyjechali z Lwowa.

Dnia 23. listopada.

Hr. Gołuchowski Art., do Krakowa. — Hr. Borkowski Stan., do Polski. — Hr. Komorowski Edw., do Krakowa. — Hr. Dieduszycki Zyg., do Medowy. — Br. Jasika, c. k. pułkownik, do Gajów. — PP. Malczewski Jul., do Skwarzawy. — Kielanowski Tytus, do Wielkiego. — Chwalibóg Jan, do Lipowic. — Golejewski Antoni, do Wojnicza. — Lityński Wen., do Litwinowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. listopada.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	327.16	— 6.6°	93 4	połud.-zach. sł.	mgła
2 god. pop.	326.47	— 1.0°	53 3	wachodni „	pogoda
10 god. wie.	326.93	— 3.7°	88 0	południowy „	„

THEATER.

Dziś: Na korzyść p. Cäsar Frank: Przedst. niem.: „Dummer Teufel und böses Weib.“

W poniedziałek dnia 26. listopada 1855 (w Abonamencie Nr. 5.)

„R u y - B l a s.“

Dramat w 5ciu porach z francuskiego.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacji i t. d.

Dnia 26. listopada: Wydzierzawienie browaru winnickiego we Lwowie.

Dnia 27go listopada: Licytacja mlyna parowego nr. 88 w Przemysłu. — Licytacja na dostawę materiału do budowy gościńca w Kopyczyńca ch. — Wydzierzawienie młynów kameralnych w Stanisławowie.

Dnia 28. listopada: Sprzedaż dwóch sztuk 5-procentowych obligacji indemnizacyjnych we Lwowie. — Licytacja na zrestaurowanie wieży kościoła św. Jędrzeja we Lwowie.

Dnia 29. listopada: Licytacja na zrestaurowanie gr. kat. plebanii Humieńskiej we Lwowie. — Licytacja 3/4 części sklepu pod nr. 34 w Brodach.

Dnia 30. listopada: Licytacja na dostawę rzeczy eraryalnych do c. k. kameralnych administracji powiatowych we Lwowie. — Licytacja na dostawę pakłaku do c. k. namiestnictwa we Lwowie.

KRONIKA.

Zapowiedziane ogólne zgromadzenie Towarzystwa ku wykształceniu muzyki w Galicyi odbędzie się w niedzielę dnia 25. b. m. o 12tej godzinie w południe w sali ratuszowej. Dyrekcya wzywa usilnie członków towarzystwa, żeby się w komplecie na tem zgromadzeniu znajdowali. — Tego samego dnia o godzinie 10tej wykona towarzystwo w kościele jezucickim na obchód uroczystości św. Cecylii mszę Haydena w D. mol.

— W c. k. wojskowości mają zająć co do pobieranego żołdu żołnierzy niejaki zmiany, mianowicie zamysłają dawać odtąd żołnierzom za odpowiednią ujmą żołdu zupełne wyżywienie. Zakupywaniem żywności zajmowałyby się pojedyncze kompanie.

— Zwierzchności miejscowe w Siedmiogrodzie otrzymały temi czasy ponowione zlecenie, ażeby starannie czuwały nad niezasiadlonemi jeszcze stale

cyganami, tudzież ażeby dla zapobieżenia ustawicznemu wałęsaniu się zniewalały ich do uprawy roli i siedlisk stałych.

— Znany chemik Struckmann przekonał się za pomocą licznych rozbiórów chemicznych, że wieczorne mleko krowie zawiera w sobie największą ilość części maślanych. Mleko z rannych podojów daje 2.17 procentu, z podojów południowych 2.60 procentu, z wieczornych zaś 5.42 procentu części maślanych. Słuszny zatem wniosek ztąd, że im krótszy czas pozostaje mleko w wymieniu krowy, tem więcej zawiera w sobie tłuszczu.